

ГЛАВА X.

СЫНОВІА ЛЮБОВЬ.

Пъприште-то на твои-ты дѣла поченова въ кѣшти. Прьво бориште на добродѣтели-ты е баштинъ-тъ ти домъ. Што да рече чловѣкъ за оные, кои-то увѣрявѣтъ, че обычѣтъ отечество-то, показвѣтъ, че ужь сѣ юнаци, и прѣстѣпѣтъ най сокѣ-тѣ дльжность, любовь-тѣ къмъ баштѣ си и майкѣ си.

Нѣма тамъ ни отечественна любовь, нѣма ни колко-то просено зрьно юначество, дѣто е чьрна неблагодарность.

Едва разумъ-тъ на дѣте-то почене да проумѣва дльжности-ты, природа-та вече му выка: обычій бащѣ си и майкѣ си! чюство-то на сыновнѣ-тѣ любовь е толкось силно, дѣто не е ну-